

Skøge

Skøge: »Jeg er blevet et mere helt menneske«

Da Skøge blev skilt for anden gang, begyndte hun at udleve sine fantasier - blandt andet ved at sælge sex.

Skøge hedder Skøge, fordi hun synes, det er et smukt ord. Det er et navn, man skal gøre sig fortjent til, siger hun.

Man skal være glad for sit arbejde, tage sig af sine kollegaer og kende sin seksualitet fuldt ud. Skøge lever livet efter sine egne regler, og én af dem er, at man ikke skal skamme sig over det, man laver.

Inden hun blev telefondame, arbejdede hun selv som pige. Det begyndte som et eksperiment.

»Da jeg blev skilt for anden gang, begyndte jeg at udforske min seksualitet. Først havde jeg slet ikke overskud til sex og levede i cølibat i 17-18 måneder. Hele min energi skulle bruges på at restituere. Men da jeg fik lyst til at dyrke sex igen, tog jeg nogle af mine fantasier frem for at prøve dem af«.

Og at sælge sex var en af dem?

»Nej, ikke i første omgang. Jeg brugte nogle år på at udleve en del af mine fantasier sammen med forskellige mennesker, jeg havde mødt på nettet. Det var rigtig lærerigt for mig, og jeg fandt ud af, at jeg også har nogle meget, meget mørke sider. Men man bliver et mere helt menneske, når man kender både det lyse og det mørke, man har i sig«.

Hvordan kom prostitution ind i billedet?

»En dag så jeg en tv-udsendelse om det, helt tilfældigt. Jeg husker en scene, hvor man blot så et par herresko og et par damesko. Kvinden gik ind på et værelse, manden fulgte efter, og døren blev lukket. Det pirrede min nysgerrighed. Jeg tænkte: hvad er det egentlig, hun kan som kvinde, som jeg ikke ved noget om? Hvad er det, han kommer efter - og hvorfor kommer han tilbage? Jeg blev enig med mig selv om, at jeg var nødt til at finde ud af det«.

Hvad regnede du med at få ud af det?

»Det var bare en ny side af min seksualitet, som jeg fik lyst til at udleve. Hvis jeg skulle være en hel kvinde, så var jeg nødt til også at kende den del«.

Du begyndte at køre escort. Hvorfor det?

»Jeg tænkte, det var det sikreste. Man har jo en chauffør med ud. Men det kan godt være lidt ensomt, og jeg savnede at have kontakt med de andre escortpiger«.

Så der er mindre ensomt på bordellet?

»Det er helt anderledes. Her snakker vi meget med hinanden, og vi er særligt opmærksomme på de nye piger. Jeg siger også altid til pigerne, at de bare kan ringe, hvis de har spørgsmål eller problemer. Man kan jo ikke vide, hvad der dukker op i ens hoved, når man ikke kender branchen. Du finder først med tiden ud af, om det er noget for dig«.

Var det noget for dig?

»Ja. Jeg har ikke et sekund fortrudt, at jeg tog jobbet. I går, da jeg lagde mig til at sove, kom jeg til at tænke på noget: at leve livet er som at gå til en masse forskellige seminarer«.

»Der er nogle, der er sjove at gå til, og andre, som man ikke selv har valgt, men som man skal igennem. At udforske min seksualitet har været et valgfag for mig. Seksualiteten er sådan en vigtig del af at være menneske, og jeg har altid gjort mit job af lyst«.

Hvorfor holdt du så op med det?

»Fordi jeg følte, at jeg havde gjort det længe nok. Jeg faldt en dag, da jeg var ude og gå en tur med mit barnebarn. Bagefter gik jeg på krykker i to uger, holdt fri fra arbejde og havde rigtig god tid til at tænke - og jeg kunne mærke, at jeg ikke længere havde lyst til at have kunder. Så blev jeg telefondame«.

Jeg siger også altid til pigerne, at de bare kan ringe, hvis de har spørgsmål eller problemer
Hvad er din vigtigste opgave nu?

»At skabe god stemning mellem pigerne. Man skal sørge for, at de piger, der arbejder sammen, går godt i spænd. Man skal være smilende og imødekommende over for

gæsterne. Hvis der er ventetid, får de tilbudt kaffe, the, vand og kage. Vi gør et stort arbejde for, at vores gæster føler, at vi er glade for at se dem. Her hos os får de ikke kun en service, der får de en god service, og det gør en stor forskel«.

Kan man tage skade af at være i branchen?

»Der er en risiko, fordi der altid vil være mænd, der synes, det er spændende at få en pige til at gøre mere, end hun har lyst til. Hvis man mangler penge i en periode, kan man måske være fristet til at lade sig lokke. Men hvis først man slækker på de grænser, man har sat, flyder de ud til sidst«.

»På arbejde snakker vi om det, hvis der er kunder, der har forsøgt at presse pigerne. Vi taler også om, hvordan vi svarer kunderne igen. Nogle mænd er vi nødt til at opdrage på. De skal lære, at vi har bestemte regler, som de skal overholde, ellers må de gå et andet sted hen. Men kunderne er slet ikke det største problem«.

Hvad er det så?

»Det er samfundets og mediernes hetz. Man skal kraftsuseme være stærk for at være i denne branche - man bliver hakket på fra alle steder. Man har ikke en skid rettigheder til noget som helst. Hvis man vil ud af det med statens hjælp, skal man bekende sine synder og tale om, hvor forfærdeligt det også har været. Hvorfor - hvis det ikke har været sådan?«.

Du ser ikke dig selv som offer?

»Nej, og jeg er stolt over, at man ikke har kunnet få mig ned med nakken. På et tidspunkt troede jeg, det var lykkedes. Jeg fik børn som 19-årig, og mit ægteskab med børnenes far var præget af fysisk og psykisk vold.

»Min bedste måde at komme igennem det var at koncentrere mig om at gøre børnenes hverdag så tryk som muligt. Jeg ville ikke have, at de skulle se mig som offer, og jeg har aldrig taget piller eller drukket, jeg har aldrig været selvdestruktiv«.

»Tværtimod: jeg har hele tiden haft et ønske om at knejse med nakken og pleje mig, så godt jeg kan. Min ægteemand nummer to lærte mig, at det ikke behøver at være smertefuldt at være gift. Han var god til at tage sig af både mig og mine børn, og han gav mig tid til at bearbejde alle de ting, jeg havde oplevet. Jeg fandt ud af, hvor spændende det er at arbejde indad«.

»Først tog jeg hul på mit ægteskab, og bagefter på min barndom - jeg havde mistet min mor meget tidligt. I starten spurgte jeg mig selv: hvorfor skulle jeg udsættes for det? Hvad skulle jeg straffes for? Med tiden begyndte jeg at spørge: hvad har jeg lært af det? Vi har alle nogle ting i vores liv, der har været hårde. Det er med til at udvikle os som mennesker, og det har vist mig min styrke«.